

& Vojaĝoj kaj aventuroj de sinjoro Longkrurulo:

< Rekante 25 el 49 batoj por strofo, entute 7938 dum 1 horo kaj 30 minutoj. Verkis Dreves Uitterdijk (Hilversum, 1927). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

(<:49>/SoSo dodo mire Ti; rere fami doLa So; mi rere dodo; SoSo dodo mire TiTi; rere fami doLa SoSo; mi rere dodo; fami domi somi rere; TiTi TiTi LaLa SoSo; LaLa fafa somi so; so rere mire Ti LaTi doLa So LaTi do mire Tido LaTi do do o;)×162)+

(&Strofoj:

'1 /Buboj, venu, aŭdu vi, ; kiam nun rakontas mi,

(×:; **Kara fratino** ;)

Kion spertis Longkrurulo, ; Pasiplena bestkaptulo,

(×:; **Kara fratino** ;)

Pro Ursula la fratino, ; Tre tedita je la fino.

(×: **Ho fratino sekvu min ; Estas fratuloj ni el la sama sango kaj kreskis ni kune en la mondon.**)

'2 Aŭdu ke, pro turmentado, ; sekvis lia forkurado. .... Ke baleno, monstra besto, ; Lin englutis sen protesto, ... Ĝis li poste, kun amiko ; Estis sklavo en Afriko. ....

'3 Ĉion tion, mi plej bele ; Rakontados tre fidele, ...Kaj se ofte strange sonas, ; Mi la veron certe konas, ...Aŭdu nun, mi, violone ; Ĝin prikantos do tre bone. ....

,&1. Kiel sinjoro Longkrurulo ĝojegas pro papili-kaptado:

'4 Frumatene, Longkrurulo ; Jam saltetas kiel pulo. ....Kapti belajn papiliojn, ; Kaj skarabojn aŭ akridojn. ....Jen plezuro, kiun li, ; Arde ŝatas, ĉiam pli. ....

'5 Post ĉasado kun vespero, ; Ja, jen fine ekzemplero. ....Tre admiras li la belon. ; Pinglas ĝin sur la ĉapelon, ...Kaj ne oran reĝon kronon ; Li preferus, nek eĉ monon. ....

'6 Kiam li nun pro lacego, ; Hejmen kuras kun ĝojego, ...La kaptajo multkolora ; Estas por li grandvalora, ...Kia reĝo, eĉ plej riĉa, ; Povus esti pli feliĉa? ....

'7 Por admiri la kaptiton ; Li forlasas eĉ la liton; .... Malferminte nun la keston ; Prenas li la belan beston. ....Tre kontente li ridetas, ; Singardeme ĝin remetas. ....

'8 Eĉ dumnokte, kun la ĉapo ; Ĝis la nazo sur la kapo, ...Revas li pri aventuro ; Kun insektoj sur la muro, ...Dum skaraboj ĉieloke ; Sin salutas reciproke. ....

'9 Baldaŭ post la laŭta voko ; De l' najbara vigla koko, ...Li jam pensas en ĉemizo ; Pri venonta ĉasa skizo. ....Certe, sen fratin-admono ; Forgesiĝus pantolono. ....

,&2. Kiel sinjoro Longkrurulo adiaŭe skribas al sia fratino:

'10 Sed jen fakto bedaŭrinda: ; La fratino malaminda .....Ĉiutage lin insultas ; Kaj petegon ne aŭskultas, ...Ĝis en li vekiĝis plano, ; Skribis li per propra mano: ....

'11 "Ursula, fratino kara, ; Min allogas land' transmara, ... Ameriko – en arbaroj, ; Tie vivas insektoj! ....Iros tien mi, karulo. ; Ne forgesos vin Krurulo!" ....

'12 Ve, la skribo ĵus finita, ; Jen alveno tro subita: .....Ursul' legas la leteron... ; Li, konante la koleron .... De l' fratino koramata, ; Tremas, tute timigata. ....

'13 Ruĝkolora kiel sango, ; Ŝiras reton ŝi de l' stango, ...Pugne batas, raŭke krias, ; ĝis li ne sin savi scias, ...Pala, trema, la timulo ; Tuj sin kaŝas en angulo. ....

'14 "Vi fripono, vi stultulo!... ; Kaj mi, sola mizerulo, ... Tie restus ja dolore? ; Vi ne amas min tro kore?" ...."Ho", li diras, "forvojaĝi, ; Mi ne povus ja kuraĝi!" ....

'15 Manĝi, trinki, li ne povas, ; Ĝis la tason li forŝovas. ....Kun koloro de la morto ; Sidas li sen ia vorto. ....Ĝis Ursula kun kompatato ; Dolĉe diras: "Kara frato... ....

'16 Nu, por festi la decidon, ; Mi nun ludos: La revidon", ...Akra voĉo, penetrante, ; Ŝi lin distri volas kante. ....Furioze grumbas li: ; "Kuru al la luno vi!" .....

'17 Fine krias li kolere: ; "Lasu min!... ĉar fakte, vere..." ..... "Vi restados tie ĉi!" ; Furioze blekas ŝi... ....Frapas – tablo renversiĝas, ; Tasoj kaj teler' rompiĝas. ....

'18 Li atnedas kun pacienco, ; Ĝis la nokt' por la intenco: .....Kaj mallaŭte, sen brueto, ; Li forrampas tra trueto. .... Kaŝ'iradas, sed rapidas ; La fratino ne revidas. ....

,&3. Kiel sinjoro Longkrurulo foriras kaj ŝipe forlasas Eŭropon:

'19 Nun feliĉe el la domo, ; Li sin sentas ĝoja homo, ...Kaj kun reto kaj ĉapelo ; Vokas lin la alta celo. .... La publiko, ne kompleza, ; Pensas: Estas li freneza? .....

'20 Sed jen granda embaraso ; Dum la gaja nokta ĉaso: .....Strigo, en la nokt' kaŝita, ; Estas de li timigita, ...Tute ĝi lin nun retenas, ; Hotelĉambron do li prenas. ....

'21 Baldaŭ poste, en bonordo, ; Venas li ĉe marobordo, ...Kie ŝipo forironta ; Estos lia hejm' estonta, ...Entuziasmo vipas lin ; Laŭte la salutas ĝin. ....

'22 Per maristo nun remata ; Al la ŝipo dezirata, ...Gaje li saluton ŝvingas: ; "Amerikon mi atingos! ..... Ursula'n mi nun proridos ; Kaj neniam ŝin revidos!" .....

'23 Ve, apenaŭ bonŝirmita, ; Li sin sentas vangfrapita: .....La fratino, tre amanta, ; Lian planon supozante, ...Serĉis lin ja sen prokrasto ; Kaj sin kaŝis post la masto. ....

'24 Ĉar ŝi ploras kaj ĝemadas, ; Li sin fine certigadas: .....Li dumvive ne plu kaptos ; Al saĝeco sin adaptos, – .....Post solena certigado ; Surferdeka promenado. ....

'25 Por gajigi lin, blindulo ; Ludas ŝi kun Longkrurulo. .... Kaj komike lipprogresas, ; Longatempe ne sukcesas, ...Ĝis jen fine li ŝin tenas, ; Ambaŭmane ĉirkaŭprenas. ....

'26 Nun Ursula kun la tuko ; Firmligita en la nuko. – .....Longkrurulo tuj profitas, ; Laŭ ŝtuparo supren glitas. .... Sola Ursula palpadas, ; Sensukcese lin serĉadas. ....

'27 Staras li jen kun doloro ; Malesperon en la koro. .... Senvalora nun la vivo, ; Kruelega perspektivo! .....Malfeliĉa li sin sentas. ; La promeson li jam pentas. ....

'28 Pro la ruzo de la frato, ; Ursula sen rezultato .....Palpas, serĉas, ĉion movas, ; Sed nenie ŝi lin trovas. ....Ĝis la tukon ŝi fortiras ; Kaj pro la soleco miras. ....

,&4. Kiel sinjoro Longkrurulo saltas en la maron, kaj ĝiaj sekvoj:

'29 Kun tumult' ŝi supren venas, ; Longkrurulo ĝin tuj komprenas, ...Restas firme decidita ; Por ne esti repremita... .....Eksterŝipen saltas li ; Kun plej korŝiranta kri'. ....

'30 Ŝip-' en malproksim' videbla! ; Ĉi ĝi estas atingebla? .....Sed sen timi la ondaron ; Ankaŭ ursul' en la maron. – .....Tra binoklo submarin' ; La ŝipestro vidas ĝin. ....

'31 La bravulo ne pripensas, ; Tuj ŝin savi li intencas, ... Kun ĉapel' kaj brila glavo ; Li nur pensas al la savo. .... Plons!... La kvara de la listo ; Aŭdas ĝin: la direktisto. ....

'32 "Rekompenco por savilo!" ; Krias li tra la vokilo. ....Kaj amase la ŝipanoj ; Saltas maren kiel ranoj. ....Ĉiu hom' en ĉiu aĝo, ; Riskas droni pro la naĝo. ....

'33 La ekzemplo komunikas, ; Sin al bestoj, kaj efikas. .... Ĉiuj saltas en la maron, ; Vidu nur la grandan aron: ..... Bov', bovino, hundoj, katoj, ; Ĉevalino, musoj, ratoj. ....

'34 Jen proksime sur la maro ; Estas Turko rabistaro, ...Ili vidas la spektaklon, ; Opinias ĝin miraklon, ... Sed eltiras ĝustatempe ; Ilin, malsekegajn, trempe. ....

'35 Ursul' preskaŭ mortis, svenas. ; Sed ŝin lerte Turko prenas. – .....Longkrurulo nun tre ĝojiĝas, ; Lia kapo subakviĝas. – .....Iri kun ŝi: kia sorto! ; Pli bonvena eĉ la morto, ...

'36 Ĝis balono dikigita ; Pro la akvo englutita, ...Antaŭ kredo aŭ eksplodo, ; Finu nun la epizodo. ....Tial nigra insuleto ; Estas por li surprizeto. ....

'37 Ve, ne arbo aŭ kreskaĵo ; Sur la plata ebenaĵo! ..... Ĝi sin movas, ho teruro! ; Naĝas per rapida kuro! .....Tuj nun subakviĝas ĝi, ; Malaperas ankaŭ li. ....

'38 Jes, mallonge nur dirite ; Ĝi englutis lin subite. ....Tra la gorgo de baleno ; Flugis li sen ia peno. .... Ursula ne povis provi ; Nun laŭ eblo lin trovi. ....

,&5. Kiel sinjoro Longkrurulo amikiĝis en la baleno kaj plu:

'39 Kiel sekvo de l' atako ; Alvenint' en la stomako, ...Jen li trovas antaŭulon ; Tute glatan senharulon. ....Strangan kuriozan tipon ; Firmtenante iun riplon. ....

'40 Kaj la dikuleto diras: ; "Samsortul', mi forte miras: ....La peruko forbloviĝis; Ĉi nenie troviĝis. ....Sensukcese mi penadis, ; Jam tri tagojn ŝnurkaptadis." ....

'41 Longkrurul' respondas: "Nu, ; Pli ol unu povas du, ...Mi klopodos helpi vin." ; "Ho, mi kore ŝatos ĝin! .... se ja eble vi sukcesus ; Mi neniam ĝin forgesus." ....

'42 Iutage ili vidis ; Dum en ripoj ili sidis .....Ke de l' besto tre malsata ; Estas grupo englutata. .... Vere estis korŝiranta, ; La grupeto lukteganta. ....

'43 Sin ekmontris muzikisto ; Kun gravega predikisto, ...Kun servist' kaj Petronela ; La filino vere bela .....kiu ploris kriegante, ; Mopson sur la brak' tenante. ....

'44 La teruron forgesinte ; Kaj kuraĝon repreninte, ...Longkrurul' kun ŝi promenas ; Kaj ŝin ĉe la brako tenas. ....Ho, ravegaj la momentoj! ; Ambaŭ estas tre kontentaj. ....

'45 Longkrurul' nun pripensanta: ; Ke li estas ŝin amanta, ...Petas pro la amikino ; De la pastro je edzino. .... Jes", li diras, "tute prava! ; Prenu ŝin: ŝi estas rava." ....

'46 Balo en balena ventro. – ; Estas stranga festa centro. .... Tiom bele kaj gracie ; La geedzoj dancas tie, ... Ke nenie en la maro ; Estis pli feliĉa paro. ....

'47 Sed pli la dancad' kaŭzigas ; Ke la besto malsaniĝas. .... Ĝi, pro spasmoj estas trema, ; Pala, naŭza kaj vomema... .... Ho, Dikulo, vin gardadu ; Kaj la riplon firmtenadu! ....

'48 Penjo pensas nur zorgadi ; Ne la mopson platpremadi. .... Ŝi ne tenas. – Tuj rompiĝas ; Nun la ĉeno... ĝi disiĝas – .... Kaj kun bruoj penetranta ; Jen la monstro vomeganta... ....

,&6. Kiel sinjoro Longkrurulo tre ĉagreniĝas, sed fine liberiĝas:

'49 Ho, feliĉa nun la veno: ; Trimastul' el Antverpeno ..... Per hazardo preterpasas ; Ne sen helpo ilin lasas. – .... La kvar homojn kun la hundo ; Oni savis el la fundo. ....

'50 Sola restis Longkrurulo ; Kun amiko Dikventrulo. .... Ankaŭ ja por la baleno ; Tio estas grand' ĉagreno, ... Tre fatala malhelpado ; Por regula digestado. ....

'51 Por la ambaŭ tre dolore, ; Preskaŭ ili ĝemas ĥore. .... La vidvecon tuj suferi ; Krur- ne povas ĝinb toleri, ...Ploras, volas ne paroli, ; Diĉjo penas lin konsoli. ....

'52 Jen la besto ree kraĉas ; Plej elfunde ĝi vomaĉas. .... Kiel keglojn dum la rulo ; Kiel falon de drinkulo, ... Ilin skuas la bestego ; Ĝis svenado pro spirego. ....

'53 La balen' dolore ĝemas ; Ke la tuta korpo tremas. .... El la flanko gutas sango. – Dikventrul', kun pala vango, ... Ekrigardas, miras tre: ; Tion li komprenas ne. ....

'54 Helpo fine alvenanta ; Liberigon promesanta: .... Fiŝkaptista entrepreno, ; Mortpafita la baleno. ....Harpunego ĝin traboris ; tiu vundo ĝin doloris. ....

'55 Sur la teron nun trenata, ; Pecigata, debuĉata. – .....Sed la faŭkon malfermante... ; Fenomeno mirigante: .... "Bonan tag'" de Longkrurulo, ; Sam' salutis Dikventrulo. ....

'56 De Krurul' la tuja peto: ; Pri la lasta margazeto, ... Dum Dikulo krias: "Riĉa ; Estas mi kaj plej feliĉa!" ....Li retrovis la hararon, ; Traserĉante la triparon. ....

,&7. Kiel sinjoro Longkrurulo venas al la nordpoluso kaj kio okazis:

'57 Malvarmeco... brr, senlima; Nordpoluso tre proksima, ...Hajlas, neĝas, brr, la frostoj ; Tra penetras ĝis la ostoj. ....Ĉiuj membroj rigidiĝas, ; Ili tute sentiĝas. ....

'58 Glaciigis jen la sango, ; Malmoliĝis nun la vango. .... Ili falas do sen krio, ; Kuŝas tute sen konscio, ...Dum sur dorso kaj sur brusto ; Formas sin galcia krusto. ....

'59 La kaptado nun finita ; Kaj la ŝipo plenŝarĝita, ... Oni do, ĉar ili mortis, ; Ilin al la ŝip' transportis. .... Oni pensis: La trovaĵo ; Estas vera vidindaĵo. ....

'60 Ĉe la masto pendigitaj ; La figuroj prujnkovritaj, ... Vintre blankaj de koloro ; Ŝajnis formoj el marmoro. .... Mute svingis sin kun vento ; Ŝtonigitaj kaj sen sento. ....

'61 Per ventego forvipita ; Per malvarmo frostigita, ... Ankaŭ jen la rabistaro ; Flosas en la norda maro. ....Ĝia tuta ekipaĵo ; Ŝajnas frosta konservaĵo. ....

'62 Balenŝipen transportitaj ; Nun la Turkoj etenditaj. ....Nur la estro kun Ursulo ; Pendigitaj ĉe krurulo, ... Estas vera beligaĵo ; Kiel masta ornamaĵo. ....

'63 Oni frotis alumeton ; por bruligi cigareton. .... Kaj fajrero per okazo ; Ĉe la Turko sub la nazo. ....Tuj ekflamas lia barbo ; Forbruligas lin ĝis karbo. ....

'64 Pro la varmo bonfaranta ; Ilin ambaŭ revekanta ..... Krur' kaj Ursul' reviviĝas ; Kaj la sango fluidiĝas. .... Ŝi lin kore ĉirkaŭprenas... ; Kvazaŭmorta li sin tenas. ....

'65 Ŝi lin prenas kaj tre miras ; Rezultaton ne akiras, ... De la ŝnur' lin liberigas ; Zorge rekte lin starigas. .... Sed rigida kaj senmove ; Tuj refalas li denove. ....

,&8. Kiel sinjoro Longkrurulo fine malfrostiĝas per la zorgo de sia fratino:

'66 Ho, ŝi ploras, lin ja ŝatas ; Lin per dolĉaj nomoj flatas, ...Aŭs karesas propramane... ; Ĉion ŝi klopodas vane: ..... Liaj membroj rigiditaj ; La okuloj plenfermitaj. ....

'67 Tamen batas lia koro; Ho, ne kaŭzo por angoro! .....Verŝas brandon ŝi sur tukon ; Bruston frotas kaj la nukon, ...Tio donas tiklan senton... ; Preskaŭ ridas li momenton. ....

'68 Kion ŝi pripensi povas ; Ŝi klopodas kaj ĝin provas: ..... Branda, tea brulvarmego ; Ŝi enverŝas – la ŝvitego ..... Elfluadas nun torente ; Ursul' ridas tre kontente. ....

'69 Por lin tute malfrostigi ; Ŝi nun volas perfortigi ..... Kaj lin ligas senhezite ; Sur rostilo hejtitigita. – ..... Nun per fajro la varmigo ; Tuj rezultos ja sanigo. ....

'70 Sed nenia filozofa ; Pensus ja ke katastrofo ..... Plej fatala nun okazos ; Dangerego eĉ minacos... ..... Ĉar la varmo disvastiĝas ; Kaj la Turkoj do vekigiĝas. ....

'71 Sovaĝeco tuj revenas ; Kaj la glavon ili prenas, ... Supren kuras kaj trapikas... ; Nia bildo ĝin indikas. .... Pro kristana sang' malseka ; Estas baldaŭ la ferdeko. ....

'72 Ursul' pala sed taktika ; Nun virino tre praktika: ..... "Salamalek! Jen sekreto ; Je la barbo de l' Profeto! ..... Jen, pardonu via Moŝto ; De kristana hund' la rosto." .....

'73 Jam duone sekfumita ; Brunbrogita, forbrulita, ... Longkrurulo, la viktimo ; De l' hardiga vivreĝimo, ... Kriis laŭte: "Liberigu ; El varmego min forigu!" .....

,&9. Kiel sinjoro Longkrurulo kaj sia dika amiko, savitaj, iras inter la turkojn:

'74 Sed la Turkoj estas, ve! ; Indulgemaj tute ne. .... Savi vivon, solrimedo ; Estas: ŝanĝi nur je kredo. .... Li do prenas la turbanon ; Lin faranta Muzulmanon. ....

'75 Svingiĝante ĉe la masto ; Kaj tuŝate de l' kontrasto, ... Jen Dikulo ekmal frostas ; Li degelas – jam ne rostas. .... Helpe de prudenta glito ; Staras li nun, renaskito. ....

'76 Pro mirego senparole ; Li staradas kontraŭvole, ... Jen la Turkoj klarvideblaj ; Ho, mirakloj ja ne eblaj! ..... Kio, kie li nun estas ; Plenkaŝita por li restas. ....

'77 Kaj pli, unu islamulo ; Tute ŝajnas Longkrurulo: ..... Korpo osta, longa nazo ; Kruroj longaj kaj malgrasaj ; ..... Li ĝin tute ne komprenas ; Kaj pro surprizego svenas. ....

'78 Longkrurul' lin bonvenigas ; Kajla staton tuj klarigas. .... Diĉjo la danĝeron vidas ; Tial tuj sin Moslimigas ..... Kun turbano sur la kapo ; Tute ŝajnas dika rapo. ....

'79 Ursul' fraton nun karesas ; Ĝis li sankte ŝin promesas, ... Ke kun ŝi li hejmen iros ; De vojaĝoj sin retiros. .... Sur papero sigelita ; Jen kontrakto nun farita. ....

'80 Sed la pento tuj ekestas ; Post subskribo forte restas: ..... Ursula lin hipnotigis ; Malkuraĝa ŝi lin igis. .... Li, la fama Longkrurulo ; estas vera timegulo. ....

'81 Jen subite li ĝojiĝas ; La vizaĝo tuj heliĝas. .... Ho rimedo liberiga! ; Solvo brile kontentiga! – ..... Li sen plua pripensado ; Diras al la kamarado: .....

'82 "Kara vi, hontinde estus ; Se vi sen edzino restus. .... Kaj ekzistas ja virino, ; Kiu estas anĝelino! .... Ja, mi nomus vin stultulon, ; Se vi prenas ne Ursulon!" .....

,&10. Kiel sinjoro Longkrurulo ree volas foriri, kaj la rezultato:

'83 "Jen ideo, verdirite!" ; Krias Diĉjo senhezite. .... Kaj li arde enamiĝas ; Ursula fianĉiniĝas. .... La ekstazo, nun dumvoje ; Longkrurul' ĝin vidas ĝoje. ....

'84 Ho, feliĉa sur la maro ; Estas nun la juna paro. .... Havas nun Krurul' ripozon. ; Diĉjo kisas dolĉan rozon, ... Kiun lia fianĉino ; Lin oferis, amatino. ....

'85 Fine ree la marbordo! ; Krur' nun igas ĝin en ordo, ... Diĉjo'n al Ursul' prezentas, ; Diras: "Urnjo, vi konsentas? .... Ĉar ja havos edzon vi, ; Tial nun disiĝu ni!" .....

'86 "Ne, restadu, ci ruzulo!" ; Laŭte blekas tuj Ursulo. – .... Frato, pro teruro, svenas, ; Diĉjo flanken de li venas. .... Mute servas nun la paro ; Ursula'n je trotuaro. ....

'87 Rezultato tre plendinda ; Por la ino koraminda: .... Nerva krizo tuj alvenas... ; Ursul' tial ankaŭ svenas .... Kaj jen kuŝas do la trio ; Mute nun en kompanio. ....

'88 Ili riskas pro angoro ; Ne sin levi antaŭ horo... .... Ho, la morto ŝin ektuŝas ; Jen senviva ŝi nun kuŝas! .... Blanka rozo deŝirita, ; De la morto postlasita! .....

'89 Dolorplena la dikulo ; Kiel vera amemulo. .... Iom pli Krurul' kontenta: ; Ŝi almenaŭ nun silenta. – .... Miksaj sentoj do ekvenas ; Dum la korpon ili prenas. ....

'90 Laŭ decid' de l' maristaro ; Oni ĵetos ĝin al maro .... Sed la mortintin' leviĝas, ... Kaj portintoj flanken iĝas. ; Kun kriego de teruro ; Komenciĝas la forkuro. ....

,&11. Kiel sinjoro Longkrurulo kaptludas kun la ekipaĵo:

'91 Ho, la bona Kruĉjo jen, ; li forkuras, sed kien? .... Ĉirkaŭ li la grand-akvejo ; Neniflanke rifuĝejo. .... Senripoze jen antaŭen ; Sur la ŝipo nur ĉirkaŭen! .....

'92 Ursul' volas tuj lin preni ; Ĉiapove lin reteni, ... Tre rapide, eĉ flugante ; La ferdekon rondirante, ... Persekutas lin sen halto ; Volas kapti lin per salto. ....

'93 Eĉ la bona dikegulo ; Montras sin diligentulo, ... Ĉar la kapo en la nuko ; For de li eĉ la peruko, ... Ĉiam pli rapidegante ; Ilin sekvas li konstante. ....

'94 Ĉiuj Turkoj, ĝin vidante ; Kolektiĝas rondkurante, ... Plej rapide persekutas ; Ŝvito el la barbo gutas, ... Ĉiam kuras unutone ; Jen la tuto, eskadrone. ....

'95 La kokinoj kaj anseroj ; Kun kolomboj kaj paseroj .... Ja, la tuta ŝipbirdaro ; Flugas nun en densa aro .... Kun bruego surdiganta ; Estas daŭre ĝi sekvanta. ....

'96 Ŝuoj, ŝtrumpoj kaj laktujo, ; Tabloj, benkoj, kukumujo, ... Kapkusenoj kaj tondilo, ; Pluvombrelo kaj tranĉilo, ... Ĉio el la inventaro ; Nun sin miksis en la aro. ....

'97 Porko, bovo kaj bovino, ; Hundo, kato, ĉevalino, ... El la kaĝoj ĉiuj venas ; Kaj la kuron partoprenas. .... Tre rapide, eĉ galope ; Ili sekvas nun multope. ....

'98 El interno de la ŝipo ; Bestoj nun de ĉiu tipo .... Tuj aperas: musoj, ratoj, ; Araneoj, puloj, blatoj. .... Ĉiuj kune, sur la rando ; Kuras do la tuta bando. ....

'99 Tiel iras la amaso ; Ĉiam pli en kvazaŭĉaso, ... Kuratingi lin klopodas, ; Ĝis la ŝip' sin akomodas, ... Rondiranta kiel rado, ; Kiel disko en turnado. ....

,&12. Kiel la saĝuloj de l' dej opinias la turnantan ŝipon kometo:

'100 Pace sur la marorando, ; Jen la Dej de Alĝerlando, ... Fumas grandan nargileon, ; Kun veziroj trinkas teon .... Dorme dum la ondoj fluas, ; Ĉar terure li enuas. ....

'101 Fine en la malproksimo ; Ĉe la horizonta limo, ... Li nun faras observaĵon. ; Strangan supernaturaĵon: .... Gigantega turnludilo ; Aŭ fantoma korktirilo. ....

'102 Li kunvokas la saĝulojn, ; Ĉiujn klerajn kortegulojn, ... Kaj demandas post alveno ; Kaŭzon de la fenomeno. – .... Se ĝin ili ne sciigos ; Tiam ilin li pendigos. ....

'103 Tion certe li intencas. ; Ili, palaj, tuj komencas: .... La objekton observadas, ; Multajn librojn tralegadas... .... Malesperas, – ĉar, ho ve! ; Ankaŭ ĝin komprenas ne. ....

'104 Kiam la debatoj finas ; La plejmulto determinas .....Ke ĝi estas ja kometo. – ; Klarigita la sekreto! .....Estas nun traktat' verkata. ; Al la reĝo prezentata... ..

'105 "Reĝa Moŝto", ili diris, ; "La konvinkon ni akiris; .....Ĝi por vi signifas gloron, ; Altan plej ĉielhonoron! .....Kiel laŭdo de l' Profeto, ; Al vi venis jen kometo." .....

'106 Centmil' frankoj dividiĝis. – ; Sed... la ŝipo albordiĝis. – ..... La ŝipanoj duonsvenaj, ; Kapturĝaj, makulplenaj, ...Ne plu pro la ĉirkaŭkuroj ; Povis stari sur la kruroj. ....

'107 Longkrurul' jam vomi devas. ; Ursul' kapdolare krevas. .... Dik', vomema kaj koliko, ; La Turkaro tre kritika. ....Ĉiuj sentas sin sen povoj ; En ŝancelaj palpaj movoj. ....

'108 Sed la Dej en la afero ; Ne sin regis pro kolero ..... Kaj pendigis sen prokrasto ; La klerulojn en la masto, ... Ĉar li nun tre klare spertis: ; Ili false ja asertis. ....

,&13. Kiel sinjoro Longkrurulo kaj Dikulo sklaviĝas:

'109 La kristanoj ĉiuj tri ; Estas sklavo nun por li, ...Longkrur' peze ĉenŝarĝita ; Al la kampo tuj sendita, ...Devas jen, kruela puno, ; Laboregi en la suno. ....

'110 Sed montriĝis ke Dikulo ; Estas vera kapablulo, ...Granda por la Dej trezoro. ; Kaj dumvive nun "doktoro", ... Por la princoj elektata ; Kiel instruist' privata. ....

'111 Sed la princoj, tre ludemaj, ; Estas tute ne lernemaj. .... Ne alloga la laboro, ; Sed la dorso de l' doktoro, ... Rajdi estas ja plezuro ; Kaj amuza aventuro. ....

'112 Dik' "instruas" tre talente, ; Ambaŭ ridas plenkontente, ... Sed responde al admonoj ; "Lernu por la lecionoj." .....Sonas: "Ho, ne volas ni, ; Sed ludadi ja des pli!" .....

'113 Dum tumulto surdiganta ; Jen la Dej nun eniranta ..... "Filoj miaj – ho, mi krii: ; Morgaŭ alfabeton sciu! ..... Aŭ je horo akurata ; Vi, doktoro, pendigata!" .....

'114 Diĉjo tremas pro teruro ; Pendi estas ne plezuro. ....Li komencas tuj penadi ; Alfabeton ripetadi. – ..... Sed, aŭskultas la unua, ; Kion faras nun la dua? .....

'115 Alligita al la kruro ; De l' Dikulo estas ŝnuro. .... Kaj por tion plipezigi ; Iras trabon li alligi ..... Kiam Diĉjo volis movi, ; Li ekmiris, ĝin ne povi. ....

'116 Poste ili forkuregas, ; El la pordo. Dik' petegas: ..... "Karaj princoj, ho kompatu! ; Alfabeton ankaŭ ŝatu! .....Se ne ĝin al vi sciigos, ; Via patro min pendigos!" .....

,&14. Kiel la digna trio forkuras de l' sklaveco:

'117 Nun li senespera estas, ; Nur forkuri al li restas, ...Sed la trabo lin tenadas ; Kiom ajn li ĝin tiradas, ...Savi vivon nur sukcesus ; Se la trabitado ĉesus. ....

'118 Fine ja per ektirego ; Postlasiĝas la trabego. .... Sed la mur', kun granda bruo ; Ruiniĝas pro la skuo. .... Tuta ĉambro frakasiĝas ; Diĉjo preskaŭ freneziĝas. ....

'119 Do li saltas timigita ; Tra fenestro malfermita. ....Sed la trabo ja ne pasas ; Kap' malsupren nur lin lasas. ....Kaj terura pozicio ; Pendas likun akra krio. ....

'120 Tuj la princoj nun aliras ; Jen bedaŭras, kaj jen miras, ...Helpi ili nepre volas ; Pri ludado ne parolas, ... Sed sen ia aparato ; Savas lin de tiu stato. ....

'121 Jen en stara pozicio, ; Tuj revenas la manio. .... For sin savi kuregante ; La trabegon kuntrenante, ...Kvankam tiu malhelpaĵo ; Vere estas sensecaĵo. ....

'122 Ursul' vidas la kuranton; Por ne perdi la amanton, ...Tuj lin sekvas decidite ; Per la glavo provizite. – ..... Ho, ŝi certe lin defendos ; Absolute li ne pendos. ....

'123 Intertempe frat' amata ; Punlabore okupata, ... Sub kontrole de gardisto. ; Estas kampa laboristo. ....Jen batata kaj ŝvitanta ; Sola kaj malesperanta. ....

'124 Iutage li ekvidas, ; Ke fratino forrapidas. .... Li terure ektimiĝas, ; Al arbaro forpeliĝas .....Kaj sur kverko altkreskita ; Sin tenadas nun kaŝita. ....

**,&15. Kiel pro la forkuro ĉiuj
enloĝantoj pereigâs:**

'125 La branĉaro estas dika ; Kaj la trunko tre fortika, ...Sed la spionin-okulo ; De la bonfratin' Ursulo ..... Baldaŭ ekrimarkis ĝin ; Kaj laŭtvoĉe vokas lin. ....

'126 Li sin tenas surda-muta ; En la alta trunko kruta: .....Li preferas la sklavecon – ; Nur ne ŝian trudemecon. .... Kaj plej feliĉiga trovas ; Ke ŝi ja ne grimpi povas. ....

'127 Al la trabo kuntrenata ; Jen danĝero alligata:.... .....Pro frotado kontraŭ tero ; Baldaŭ montras sin fajrero, ... Kiu kreskas, ve, Dikulo ; Ĝis, timiga fajra brulo. ....

'128 Seka herbo kaj kreskaĵo ; Estas bona bruligaĵo .....Ĉieloke flamoj lekas, ; Pro terur' leonoj blekas, ... Kiu vivas, jen sen ordo ; Kuras al la mara bordo. ....

'129 Longkrurulo ankaŭ flaras ; La bruladon... sin preparas, ... Jen la arbon nun forlasi ; Kaj la flamojn tuj trapasi, ...Kiam li malsupren venis, ; Jam la trunko fajron prenis. ....

'130 Ursul' lian manon prenas ; Kontraŭvole lin kuntrenas, ...Sekvas Dik' kun laŭta ploro. ; Homoj, bestoj nun en ĥoro ..... Bruas, blekas kuregantaj. – ; Ĉie scenoj kortuŝantaj. ....

'131 Ho, la fajro sin etendas, ; Ĉies vivo nun dependas .....De l' atingo de la maro. ; Tien do la tuta aro. – .....Ĉiuj naĝas dum momento... ; Poste regas mort-silento. ....

'132 Traboparto nun lasita, ; Ne entute bruligita, ...Por la trio nun flosilo, ; Tre bonvena vivsavilo. – .....La plendinda dej jen dronas; Dik' ankoraŭ lin admonas. ....

**,&16. Kiel la vojaĝo sur la trabo
sukcese finiĝas:**

'133 Jen flosadas nun la trio ; Dolĉe for en kompanio. – .....Fine ĉe la horizonto ; Ho feliĉo! Ŝip' savonta! .....Ĉiam pli ĝi proksimiĝas, ; La espero pligrandiĝas. ....

'134 Baldaŭ venas nun boato, ; Kiu, en plendinda stato .....(Pro malvarmo ili tremas) ; Ilin al la ŝipo remas, ... Kie ili – bona sorto – ; Nun savitaj de la morto. ....

'135 Sed virin' ne estas rano... ; Jen Ursula pro malsano ..... Dum semajno jam enlita ; Reŭmatisme turmentita, ...Dum frateto, amodanke ; Ĉiam sidas ŝiaflanke. ....

'136 "Kruĉjo", ĝemas ŝi dolore ; "Se ci amas min tutkore, ...Tiam volu min promesi, ; Se mi mortos, ne forgesi ..... Ke ci lasos la kaptadon, ; La frenezan kolektadon." ....

'137 Longkrurul' post tiu vorto ; Iĝis pala kiel morto. .... Do ŝi iras tuj enŝuti, ; Kuracilon por engluti. ....Sed maldolĉa multe pli ; La promeso ja por li. ....

'138 La ronkado lin sciigas ; Ŝia dorm' sin profundigas, ...Piedfingre li foriras, ; Laŭ ŝtuparo sin eltiras .....Kaj sin tre silenta tenas ; Ĝis li surferdeke venas, ...

'139 Nun surpriz'... ĉielo mia!.. ; Jen la fianĉino lia, ...Staras antaŭ li subite, ; Ĉirkaŭbrakas lin ravite, ... Krias, kisas... violono, ; Ludas per belega sono. ....

**,&17. Kiel sinjoro Longkrurulo ree
forkuras:**

'140 Penjo krias: "Ho trezoro! ; Restu nun ĉe mia koro! ..... Ni foriru rapidege!" ; Li kapneas malgajege. – .....Prom promeso al Ursulo ; Estas li malfeliĉulo. ....

'141 Tuj ŝi venkas la dilemon, ; Forte vekas lian emon. ...."Ho anĝel' la lando mia ; Estas ejo papilia!" – ..... Nun li ne rezisti povas... ; "Dolĉulin', mi ĉion provas!" ....

'142 Antaŭ ol Ursul' vekiĝas, ; Ĉiu bone nun pretiĝas. .... La ŝipestro – bonfaranto, ; Donas barkon kun remanto, ...Kiu en plej bona ordo ; Ilin portos al la bordo. ....

'143 Longkrurul' kaj Petronela, ; Kun la mopso dika, bela ..... Kaj la gaja muzikisto, ; Ideala por sportisto, ... Estas gaja kompanio ; Por la rema energio. ....

'144 Post dormado saniganta ; Ursul' estas vekiĝanta. – ..... "Foririnta la fripono!" ; Krias ŝi per laŭta tono. ...."Frato, ĉu vi aŭdas min?" ; Ho, li ne respondas ŝin. ....

'145 Krur' jam estas malproksima. – ; Kun furiozo superlima, ...Ursul' ĉiujn flanken ĵetas, ; Timon en la korojn metas, ...Prenas ŝnuron sen prokrasto ; Grimpas sur la granda masto. ....

'146 Ĵus la barko albordiĝas ; Ĉiuj ĝoje surteriĝas .....Kaj nun gaja "La espero" ; Ili staras sur la tero. .... Eĉ la mopso pro kontento ; Kunmurmuras en konsento. ....

'147 Vidas ŝi ke li alvenas, ; Pro koler' ne plu sin tenas, ...Kun kriego korŝiranta ; Ŝi baraktas jen falanta, ...Sed feliĉe: ŝnurligilo ; Estas ŝia vivsavilo. ....

,&18. Kiel Ursula pro furiozo plendinde trovas sian finon:

'148 Kiam ŝi malsupren venis, ; Tuj la direktilon prenis, ...Forpelita direktisto, – ; Kiel lerta ŝipmaristo ..... Provas ŝi sin albordigi ; Rifojn eble eĉ forigi. ....

'149 Sur la rifojn tuj ĵetita, ; Jen la ŝipo frakasita, ...Ursul' tion ne atendas, ; Ne pro la dronantoj pentas, ... Ne haltadas, sed kuraĝas ; Al la bord' rapide naĝas. ....

'150 Ankaŭ Diĉjo kun la trabo ; Montras sin kuraĝa knabo. .... Ĝi nun estas tre bonvena, ; Antaŭsigno esperplena, ...Starigante sin sur ĝi, ; Al la bordo flosas li. ....

'151 Sidas jen la juna paro ; Sur la bordo de la maro. .... Sed tuj krias Longkrurulo: ; "Ho, jen naĝas ja Ursulo!" ..... Ili, plenaj de teruro, ; Iras per rapida kuro. ....

'152 Teron Diĉjo nun atingas, ; Vive per la brakoj svingas .....Kaj kuradas en rapido ; Pro baldaŭna la revido. ....Li spiregas tre kaj ŝvitas, ; Ĉar la trabo post li glitas. ....

'153 Ursula jen alkuradas. ; Oni treme atendadas, ... Staras ja sen ia vorto ; Pro la tro fatala sorto. ....Kzur' similas je mortanto ; Dum muzik'... funebra kanto. ....

'154 Ursul' venas; – sed aŭdinta: ; Kzur' sin estas promesinta. .... Al la fremda Petronelo, ; Ŝi jen saltas el la felo: .....Kun tondrega bomba laŭto ; Ŝi eksplodas el la haŭto. ....

'155 Longkrur' fosas propramane, ; Laŭ kutimo tre kristane, ...Por ŝi tombon, kun Dikulo – ; Larmoplena la okulo. ....Rozojn poste ili ĵetas ; Kaj la teron nun remetatas. ....

,&19. Kiel fine ĉio finiĝas mirakle bone:

'156 Plue ili nun iradas ; Kien Petronel' gvidadas. ....Ĝoje ili forpromenas ; Ŝi lin ĉe la brako tenas. ....Gaje muzikist' saltetas, ; Ĉiuj dolĉe ekridetas. ....

'157 Je la fino de l' vojaĝo, ; Ĉe rigardo de l' vilaĝo, ...Nel' kun granda karesemo ; Traktas pri aparta temo, ... Kisas, tudas dum plorado ; Kaj balbutas post ĝemado: ....

'158 "Ve, pri io mi silentis, ; Ĉar mi tion multe pentis... ..... Mi... ne tute plu... fraŭlino. ; Sed... verdire... jam... vid-vi-no... .....Ok infanojn mi posedas... ; Tio ja... cin... ne tro tedas?" .....

'159 Stranga estas la mieno ; De Krurul' ĉe la alveno. .... Sed, konante tutan ĉenon ; Kaj la dolĉan ĉirkaŭprenon. ....Li ekkriis: "Nu, bonege! ; Mi jam amas vin treege!" .....

'160 Kaj jen. post feliĉa jaro, ; Sceno de l' konata paro. .... Tia familia rondo ; Ne plu estas en la mondo. ....Meze de l' infanaj krioj, ; Duarange... papilioj. ....

'161 Dik-amiko kunloĝadas ; Kaj la bubojn instruadas, ... La titolon de doktoro ; Li tenadas en honoro, ... Kuntrenante – ne malbele – ; Sian trabon tre fidele. ....

'162 Ankaŭ la violonisto, ; La fidela muzikisto, ... Ofte venas sen prokrasto ; Sin inviti kiel gasto. .... Glaso da bongusta vino – ; De l' rakonto jen la Fino. ....)